

CARLES FRANCESC

CONTINUA LA POLÈMICA PER LA MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS

La Universitat té la paraula

La decisió de la Junta de Govern de la Universitat de València d'ajornar la possible presentació de recursos legals contra les modificacions introduïdes pel govern valencià en els seus estatuts obri un parèntesi en un enfrontament que, el passat dia 7, es traduí en una manifestació.

Adolf Beltran

Després d'una setmana i mitja de «suspens», el conseller de Cultura de la Generalitat valenciana, Cebrià Ciscar, es decidí a donar a conèixer les modificacions que el Consell havia introduït en l'aprovació dels Estatuts de la Universitat de València. Dimecres dia 6, les comunicà a l'equip rectoral i als mitjans informatius. Hi havia poques sorpreses. La denominació havia passat a ser «Universitat de València (Estudi General de València)», l'article sis havia vist desaparèixer qualsevol referència al català com a llengua pròpia de la Universitat i del País Valencià i s'havien introduït matisacions, com ara la paraula «legal», en alguns articles.

Algunes correccions, però, cridaven l'atenció. La ja àmpliament discutida capacitat del govern valencià per a

redactar-los de nou o introduir modificacions en els estatuts de la Universitat s'havia plasmat també en l'article cinc. Si abans deia que «la Universitat de València, vinculada a la realitat històrica, social i econòmica del País Valencià, dedica especial atenció a l'estudi i desenvolupament de la seua cultura nacional, i es projecta activament sobre els *problemes del País Valencià*, mitjançant programes específics de docència, investigació i divulgació, establits a partir de les necessitats concretes», ara quedava així: «La Universitat de València, vinculada a la realitat històrica, social i econòmica del País Valencià, dedica especial atenció a l'estudi i desenvolupament de la cultura de la seua nacionalitat, i es projecta activament sobre els *problemes valencians*, mitjançant programes específics de docència, investigació i divulgació, establits a partir de les necessitats concretes».

No pareix que la substitució de «cultura nacional» per «cultura de la nacionalitat» i de «problemes del País Valencià» per «problemes valencians» tinga res a veure amb qüestions de legalitat, i sí amb la voluntat de suavitzar el caire «excessivament nacionalista» dels estatuts universitaris.

Només als efectes de l'estatut

Una altra de les novetats introduïdes apareixia en l'article set, inicialment dedicat a afirmar «l'autonomia docent, investigadora, administrativa i financera» de la Universitat. S'hi afegia un paràgraf que deia: «Com a institució pública, la llengua pròpia de la Universitat de València és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana. Als efectes d'aquests estatuts, hom admet com a denominacions seues tant l'acadèmica, llengua

catalana, com la recollida en l'Estatut d'Autonomia, valencià».

Convé destacar la puntualització «als efectes d'aquests Estatuts», que deixa les coses en el lloc on el govern valencià pensa que es pot permetre parlar del valencià com a llengua catalana. Però encara hi havia més. L'article 80, dedicat al Servei de Normalització Lingüística, afirmava que aquest servei de la Universitat «té per objectiu el compliment d'allò que estableix l'article 6é.2 d'aquests Estatuts. Són funcions d'aquest servei, pel que fa a la llengua catalana...» Aquesta referència última era novament substituïda per «llengua pròpia».

Així, en fred, les modificacions introduïdes en el text estatutari apareixen com a significatives rectificacions de l'esperit inicial dels Estatuts, de la voluntat del Claustre Constituent i d'un col·lectiu universitari perfectament legítim per dotar-se, dins la legalitat, dels propis principis programàtics.

Les explicacions de Cebrià Ciscar, però, afegiren una aclaparadora, alarmant, claredat sobre les intencions del Consell de la Generalitat amb la seua actitud. Venia a dir el conseller, recollint la més restrictiva lectura de l'Estatut d'Autonomia de la *Comunitat Valenciana*, molt pròxima a la que fa el president Lerma, que la Universitat és competent a l'hora «d'equiparar acadèmicament el valencià amb el català», però que no és «estatutari» afirmar la catalanitat de la llengua pròpia dels valencians. En poques paraules, que els universitaris són lliures d'afirmar en l'àmbit universitari el que vulguen, però que l'Estatut fa impossible la lectura científica, racional, pública, de la llengua dels valencians com a llengua catalana.

Una actitud que, a totes llums,

comença a abandonar el boirós territori de l'ambigüitat legalitzada en l'Estatut d'Autonomia, per endinsar-se en el terreny de la confusió lingüística, si més no en termes de declaració político-institucional. Ciscar s'assemblava a Lerma, inevitablement. I tots plegats accentuaven l'esquizofrènia més palesa entre la política i la ciència. Català en la universitat, temple de la ciència i el saber, sí. Català en la societat, territori de la manobra política i social, de cap manera. Ni tan sols com a declaració en els Estatuts d'una institució que forma tant part de la societat com el mateix govern valencià.

La resposta del Bloc

Mentre el conseller explicava aquestes coses als periodistes i intentava diluir el fracàs de la convocatòria que havia tractat d'aplegar en la seu de la Conselleria els membres de la Junta de Govern de la Universitat, per a explicar-los la posició del Consell, en la Facultat de Ciències Econòmiques, el Bloc Progressista, que dona suport al rector Ramon Lapiedra i el seu equip, celebrava una assemblea.

A la reunió, que comptà amb l'assistència de prop de dos centenars de persones vinculades a aquesta plataforma unitària, es van discutir els diversos aspectes de l'enfrontament entre el Consell i la Universitat, amb dues conclusions significatives: el suport al rector i el seu equip i la convocatòria d'una manifestació per al dia següent.

I, efectivament, l'endemà, a les dotze i mitja, en la plaça del Patriarca de la ciutat de València, començaren a concentrar-se, davant l'antic edifici de la Universitat, on avui té la seu el rectorat, molts universitaris. Un quart d'hora després, s'iniciava la

FOT. VICENT

A l'esquerra, una imatge de l'assemblea del Bloc Progressista. A la dreta, la manifestació per l'autonomia universitària.

manifestació que, sota el lema «per l'autonomia universitària», recorria els carrers cèntrics de l'urbs fins a la plaça de la Mare de Déu, davant el Palau de la Generalitat, fortament custodiat (amb un exagerat desplegament de forces) per la policia nacional. Cap membre de l'equip rectoral, excepció feta de l'estudiant Vicent Martínez, no hi assistí.

Entre 1.500 i 2.000 persones participaren en la manifestació de protesta, en què destacà la important aflluència de professors, entre els quals hi havia degans de diverses facultats. Aquest fet, la important assistència del professorat, generalment reticent davant aquesta mena de convocatòries, assenyalava la profunditat de la preocupació que el tema ha generat en medis universitaris. I fa evident, també, que una manifestació convocada amb menys precipi-

Bar Restaurant CASA CANYES

Cerquem milions de colles de clients de digestió immune, paladar dur i no massa melindrós.

Oferim:

- Noves glòries a la cuina valenciana sobre la base de l'arròs, amb totes les variants culinàries d'arrossos que... sabem fer.
- Un (entre tants) altre lloc on passar una estona agradable.

Exigim:

- Responsabilitat i no perdre mai la gana i l'esperit de superació, per mantenir allò de: «abans rebentar que que sobre».
- Coneixement de mitja dotzena de renecs valencians o catalans per tal de plantar cara als cambres.

Interessats, presenteu-vos qualsevol dia de la setmana llevat del dimecres, que tanquem.

...menjar per encàrrec al 323 54 15.
Carrera del Riu, 316.

PINEDO (l'Horta)

sitat, amb diversos punts a l'ordre del dia, entre els quals destacava el que havia estat col·locat en tercer lloc, referent a las «discussió i l'aprovació, si escau, de les accions legals pertinents contra l'acord de la Generalitat valenciana de 28 d'octubre pel qual s'aprovà l'Estatut de la Universitat de València».

Com es recordarà, el Claustre Constituent, en la sessió en què aprovà les modificacions dels estatuts prèviament negociades amb la Conselleria de Cultura, aprovà també una resolució per la qual comprometia la Junta de Govern a recórrer davant els tribunals qualsevol retoc del text estatutari que impliqués una ingerència en la voluntat constituent de la Universitat.

sentada, aquesta autonomia, pels acords del Claustre Constituent i reglamentada per l'article 12.1 de la Llei de Reforma Universitària».

Recuperar la iniciativa

La decisió, inicialment sorprenent si tenim en compte la declaració de l'equip rectoral de la setmana anterior, en el sentit que proposaria a la Junta de Govern la presentació del recurs legal, i sorprenent també en el context de la irritació i la mobilització dels últims dies, és interpretada en alguns sectors universitaris com la voluntat de recuperar el control i la iniciativa sobre la situació, que el Consell de la Generalitat ha mantingut premeditadament en l'aire durant

JORDI VICENT

tació, com reclamaren alguns dels assistents a l'assemblea del Bloc, hauria permès una molt més important participació dels estudiants, majoritàriament desinformatos sobre la convocatòria.

Els manifestants corejaren consignes com ara «ni Lerma ni Ciscar, autonomia a la Universitat», «Lerma i Ciscar dimissió», «Conseller, botifler» i «llibertat per a la Universitat». Una vegada concentrats en un dels laterals de la Generalitat, un membre de la Mesa del Bloc, convocant de la manifestació, dirigí la paraula als assistents i la concentració es dissolgué pacíficament.

La Junta de govern

L'endemà, divendres dia 8, es reunia la Junta de Govern de la Univer-

Cebrià Ciscar assistí a la Junta per tal d'argumentar els criteris en què el govern valencià havia basat la seua decisió sobre els estatuts. Al llarg de dues hores, el conseller, en un to enèrgic i amb habilitat, defensà el punt de vista del Consell, i deixà, tot seguit, que la Junta de Govern deliberés amb llibertat sobre la qüestió.

Unes hores després, a través d'una nota de premsa, la Junta feia públic el resultat de la deliberació, consistent en l'acord de «dotar-se de la documentació jurídica pertinent per tal de decidir, en una propra Junta de Govern, la iniciació de les accions legals oportunes de cara a la clarificació d'una possible ingerència del Consell de la Generalitat valenciana en l'autonomia universitària, repre-

setmana i mitja, amb el consegüent efecte generador de tensions i incertitud.

De tota manera, siga quina siga la motivació última de la decisió d'ajornar la definició per la via dels recursos legals, la Universitat fa evident una clara voluntat d'oposar serenitat i prudència a una actuació del govern valencià —incapaç sovint de diferenciar entre els interessos imperatius del poder polític i la pluralitat de la societat civil—, que ha buscat, en major o menor grau, la desestabilització del Bloc Progressista i la creació de reticències en la base que dóna suport a Ramon Lapiedra, amb la mirada fixa en les pròximes eleccions a rector, la campanya de les quals té un calendari que hi ha previst d'iniciar el pròxim mes de desembre.